

ನೋಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಖಾತೆ ತೆರೆದು ಬದಾರು ತಿಂಗಳಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆಕೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಜೀಂಬಿರಿನೊಳಗಿಂದ ನೋಡಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದ ಉಸಾಬರಿ ಪಕೆ ಎಂದು ಅವರೂ ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಗ್ರಾಹಕರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಗಾಗ್ಗೆ ಜೀಂಬಿರಿನತ್ತೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಅವರೆಲ್ಲ ಹೊರಟ ನಂತರ ಒಳ ಬಂದಬ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಕೂರಲು ಹೇಳಿದರು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಎದುರಿದ್ದ ಪುಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಳು.

ಮಾತನಾಡ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ‘ಈನು ವಿಷಯ?’ ಕೇಳಿದರು. ಆಕೆ ಅಲ್ಲಿಕಿದಂತಿತ್ತು.

‘ಹೇಳಿ, ಈನು ಬೇಕು?’

ಸಾವಿತ್ರಿ ಸ್ನಾಲ್ ತಡೆದು, ‘ಸಾರ್, ಹನು ಸಾಲ ಸಿಗುತ್ತಂತೆ ಹೋದ್ದಿರಾ?’ ಕೇಳಿದಬ್ಲ.

ಮಾತಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಸಂಕೊಳಚ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಫಾರಮ್ ಭತ್ತಿಕ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಂಜುರಿಯೇತು. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಿಗೆ ಹನು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಎರಡು ಹನು ಸಾಕಿದರೆ ಮನೆವಾರ್ತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಸಬ್ದಿದಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ. ಆಡ್ತಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ವಿತರಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯಿರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಹನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಸೋಲಿಯಾಗುವುದು ಸುಲಭ ಎಂದು ಅನುಷ್ವದಿಂದ ಅರಿತಿದ್ದರು. ಹನು ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿವೆ. ಹನು ಕಟ್ಟಲು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕು, ಮುಂಬಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಶಿಗಬೇಕು, ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲವಿರಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಕವ್ವವಲ್ಲ.

‘ಕೆಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಲು ಜಾಗ ಇದೆಯೇ?’ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಕೇಳಿದರು.

‘ಇದೆ ಸಾರ್. ಮೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಎಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ’

ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಖುಡ್ಗಿ ಸ್ಥಳ ಪರಿಣ್ಯಾ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು.

‘ಜಾಗ ನೋಡಬೇಕು. ಅಡ್ಡೆನ್ನು ಕೊಡಿ’ ಎಂದರು. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ಕಲ್ಸಿದ ನಂತರ ಯೋಂಚಿಸಿದರು. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯೂ, ನಗರವೂ ಅಲ್ಲದ ಆ ಉರಿಗೆ ಬರಲು ಯಾರೂ ಸಿದ್ಧರಿಲೀಲ್. ಮ್ಯಾನೇಜರೇ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮನೆ ಹುಡುಕಿ ಹೋಗುವುದು ಅನವಶ್ಯಕ ಮಾತನಾಡಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದೆಂದು ಅನ್ವಯಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ರಾಬುಗೆ ಬರಹೇಶಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ‘ಅವರ್ಗಲ್ ಹನು ಯಾಕೆ ಸಾರೋ’ ಅವಹನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ. ‘ಇರಲಿ ಬಿಡಿ ರಾಬು, ಸಬ್ಬಿಡಿ ಸಿಗುತ್ತಲ್ಲಾ; ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ನಷ್ಟ ಅಂತೂ ಇಲ್ಲ’ ಅವನನ್ನು ಒಬ್ಬಿಸಿದರು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮನೆ ಉರಿ ಅಂಬಿಗೆ ಇತ್ತು ಒಂಟಿ ಮನೆಯಲ್ಲ. ಸ್ವತ್ತ ಏಳಿಂಟು ಮನೆಗಿಳಿದ್ದವು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದ ಮಣಿನ ಮನೆಯ ಹಕ್ಕ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿದ್ದನ್ನು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಗಮನಿಸಿದರು.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ರಾಬು ಕರೆದಾಗ ಸಾವಿತ್ರಿ, ಮಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದರು. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಕೆಡ್ಡೆ ತೋರಿಸಲು ಕೆಡ್ಡಿದರು. ಮನೆಯ ಬ್ರೆಸಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಕೆ ಕೆಡ್ಡೆ ಇದ್ದು ಎಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕುರುಹಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಹೆಂಚುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಂದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಕೆಡ್ಡಿನ ಚಾವಟೆ ಸರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಲ ಮಟ್ಟ ಸ್ವಾಗಿರಿಲ್ಲ.

‘ಮೇಲ್ಲಾ ವಣಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಬೇಕು, ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಬೆಂದಿದ್ದ ಹಾಕಿಸಬೇಕು. ಸೀಮೆ ಹನು ಎಮ್ಮೆ ಸಾಕಿದ ಹಾಗಲ್’ ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

‘ಆಪ್ಪ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೃಕಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ, ಏಳಿಂಟು ದಿನ ಬೆಂಪ್ಪು ಬರುತ್ತೇನೆ ಅಂದಬ್ಲ. ಬೃಕೆಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಕೂತ ರಾಬು ಕಟೆ ಹೇಳುವವನಂತೆ, ಆಕೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದ. ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರೆ? ಕೇಳಿದರೆ ಸುಮಾರು ವರ್ಷ ಮುದುಕ ಜಮಿನಾರನೊಬ್ಬನ ಜತೆ ಇದ್ದಬ್ಲ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೂ ಅವನದೇ ಅಂತಾರೆ. ಅವನು ಸಾಯಂ ಮೊದಲು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದಾಳೆ. ಶೆಡ್ಡಿಗೆ ಪನೋ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಅಂದ.

‘ಪನೋ ಅಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ?’